

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola XXXII. Ioannis Papae VIII. Ad Carolvm Calvvm Imperatorem. Mittit imperatori palmam, & malis, quibus a Saracenis prauisque Christianis vrgebatur, expositis, auxilia petit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

Quapropter, carissima filia, per Deum vos adiuramus, opportune importune insistite, vt antequam in ipsa vrbe Romulea aliud periculum, quod Deus auertat, proueniat, manum suæ defensionis exhibeat, & hanc terram, quæ sui imperii caput est, ad libertatem reducat, ne quando dicant gentes, vbi est imperator illius? quatenus & nobis spes euadendi, viuendique remaneat, & priusquam hiems vel ver transeat, contra eosdem paganos Romæ sint illius exercitus præparata subsidia. Alioquin aut omnino peribunt, aut coacti, vt solam vitam redimere valeamus, eis qui nobis dominantur, quomocumque subiciemur. Data iv. Idus Februarias, indictione x.

EPISTOLA XXXII.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD CAROLVM CALVVM IMPERATOREM.

Mittit imperatori palmam, & malis, quibus a Saracenis prauisque Christianis vrgebatur, expositis, auxilia petit.

Ioannes episcopus Carolo imperatori.

INTER cetera, quæ vera crescente religione ab olim ecclesiastica facta vestra pietati duximus intimanda, videntium vobis palmarum ecce brauium mittimus, quod Apostolus non omnes qui currunt, sed vnum propter vnitatem legitime certantium accipere protestatur. Quapropter, fili carissime, quasi præsentis, incuruatis genibus & summissis capite deprecamur & obsecramus, vt ita legitime celsitudo vestra in huius sæculi stadio pro Christi ecclesia currere, ita decertare contendat, vt non solum brauii victrix vestra dextera adornetur, verum etiam sacratissimum caput diademate gloriæ decoretur: imo pro visibilibus his & corruptibilibus, non tantum palmam, sed & coronam accipiat incorruptam. Sed heu, clementissime imperator, ecce dum ad alia intenditis, mater vestra, sancta videlicet hæc ecclesia, quæ vos spiritualiter genuit, periclitatur, & in nouissimum deuenit exitium: hinc inde non solum tabernaculis hanc Idumæorum & Ismaelitarum, & Agarenis quotidiano gladio & captiuitate in interitum impellentibus, verum etiam falsis filiis Sarra,

1. Cor. 9.

quos optime nostis, in prædam & direptionem miserabiliter immittentibus: ita vt & illi sæpe vsque ad muros Urbis quamuis clandestinis horis peruenerint, sed & Tiberinum fluuium, qui olim Albula dicebatur, iuxta Sabinorum confinia pertransierint: & isti, qui nobis vicini sunt, ex altera parte ita sæuiant & debacchentur, vt non hominem, non agrum, non iumentum, non pecus, non quidquam ex his quæ sancti Petri iuris existunt, dimittere patiantur, sed omnia quæ oculo vident, manu diripiant; & mala quæ cogitant, sine mora perficiant. Hæc sunt, carissime, de innumerabilibus pauca, quæ mater vestra Romana, proh dolor, diebus vestris perfert ecclesia; quasi non vos specialiter ex omnibus & præ omnibus amauerit, inuitauerit, & extulerit: vel quasi nos non vos, auctore Deo, in imperium coronauerimus, & vobiscum in omnibus, quasi cum sapientissimo Salomone, vt quondam ille fidelis Sadoch sacerdos, aduersus alterum ad omnia minime steterimus, nec cuncta, quæ pro vobis debuerimus facere, fecerimus: ad extremum quasi non hodieque manui vestræ speciali voto & prærogatiua plenam benedictione palmam, sicut & cernitis, destinemus aduersus visibiles hostes & inuisibiles triumphantem. Optantes enim vos de cunctis aduersariis triumphare, nihil aptius vobis, quam ramos palmarum, duximus offerendum, quos & pueri sternebant in via Domino Hierosolymam venienti, antiquum hostem triumphaturo, & mundum victuro. Sed dicuntur multæ vos impedire sollicitudines. Hoc plane nec nos ignoramus. Verum vt cum Domino fateamur, & hæc oportuit facere, & illa non omittere. Nam vobis, qui in agone contenditis, vt ad brauium supernæ vocationis, & ad capeffendam coronam incorruptam perueniatis, ab omnibus aliis abstinendum est, & legitime, vt prædiximus, decertandum. Quid autem magis legitimum, quam vt præ omnibus & ante omnia Romanæ curam habeatis ecclesiæ, quæ ceterarum magistra est & mater ecclesiarum, quæ vestro in tempore tantis ac tam immanibus succumbit sine cessatione periculis? Denique si hæc ecclesia, quæ caput est, viget, cetera membra, quamuis languida, recuperandi fiduciam non amittunt: quæ nimirum omni robore carent, si contingat solum caput forte lan-

guere: quanto potius, quod auertat omnipotens, si contingat extingui? Vnde iterum iterumque totis singultibus rotisque imploramus præcordiis, & per Christum Dei filium suppliciter adiuramus, qui vos ad tantum prouexit fastigium & imperium, vel nunc citatum extendite clementiæ brachium, & periclitanti patriæ, quin potius mundo, auxilii iam iamque porrigite dexteram. Ecce Petrus in commissis ouibus mergitur. Erigite ergo eas vos a fluctibus, clementissime. Sic vos ipse ab excessuum alluionibus erigat, & vobis cælestis atria regni intercessionum suarum clauibus referet, & vitæ æternæ pascua inuenienda inter angelos sine termino tribuat, quæ oculus non vidit, nec auris audiuit, &c. Data Idibus Februarii, indictione decima.

1. Cor. 1.

EPISTOLA XXXIII.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD AIONEM EPISCOPVM BENEVENTANVM.

Commendat eum de zelo erga sedem apostolicam. monet vt sibi adiumento fit in expellendis Sarracenis, suumque fratrem ad idem faciendum impellat.

Reuerentissimo & sanctissimo Aioni episcopo Beneuentano.

SVSCEPTIS atque relectis literis sanctitatis tuæ, gratias Somnipotenti Deo retulimus, & pro tuæ deuotionis affectu, proque solitudine, quam inquirendo de nostris euentibus habuisti, multum in Domino gratulati sumus. Decet enim, & omnino coram oculis diuinæ maiestatis extat conueniens, vt hi quos fideliores erga sanctam matrem cunctorum scilicet Romanam ecclesiam esse conspiciamus, nostris affectibus, & si non per corpus, per spiritum amplectantur, & fraterna dilectione iuxta merita singulorum tractentur. De hoc autem quod asseris, te de nostra sanitate lætari, sicut e contrario de oppressione Sarracenorum tristari; optime quidem (vt ita dixerim) quantum foris est, tangis: sed quantum intus est, iuxta tribulationem quam patimur, non aduertis. Præcipue cum pro populi nobis commissi vastatione solum nobis superfit sepulcrum, & pro his qui nobiscum certare debuerant, & non solum inimicis Christi faueant, sed etiam no-